

ဆာဆာပြန်တရားဆရာ - Mushi

The Strongest System

(လင်းဖန်)

(Chapter 951 - 965)

စာစဉ် - ၅၅

အခန်း (၉၅၁)
ငါ့ရဲရမှတ်လေးတွေ
The strongest system(လင်းဖန်)
မူရင်းစာရေးဆရာ.....Xing Feng
ဘာသာပြန်သူ.....Mushi Mushi

"ကောင်းကင်ဘုံ ဝါးမြို့ခြင်း အဖိုးကြီး...ခင်ဗျားက စက္ကန့်ပိုင်းလေးတောင် တောင့်မခံနိုင်ဘူး...သောက်သုံးမကျတဲ့ အဖိုးကြီး.."

လင်းဖန်တစ်ယောက် မချီတင်ကဲစွာ ရေရွတ်လိုက်ပါတယ်။ ဘိုးဘေးနတ် ဘုရား တစ်ပါးအား သတ်ဖြတ်ခြင်းအတွက် ရမှတ်သည်ကား မနည်းနိုင်ပါ ဘူး။ သူက မိုးကြိုးဘိုးဘေးအား သတ်ဖြတ်ခြင်းအတွက် ရမှတ်ကို အရင်း ပြုကာ ကျန်ခြောက်ယောက်အတွက် ရမှတ်တို့ ရရှိရန် အသုံးပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ် ပါသည်။ သို့သော်လည်း ပထမဆုံးတစ်ယောက်မှာပင် စတင်ဆုံးရှုံးခဲ့ပါပြီ။

လင်းဖန်တစ်ယောက် နှလုံးသားအတွင်းမှပင် နာကျင်သွားသလို ခံစားနေ ရပါသည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ သူက ဘိုးဘေးနတ်ဘုရား နှစ်ဦးအား ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီလေ။ ကျန်(၅)ဦးကိုသာ ဆုံးရှုံးရပါက သူအနေဖြင့် သတ်သေ လိုက်သည်ကသာ ကောင်းမည်ဟု တွေးလိုက်မိပါသည်။

ထို့အပြင် မိုးကြိုးဘိုးဘေး၏ စွမ်းအားတို့သည်လည်း ထင်ထားသည်ထက် ပိုမိုကြမ်းတမ်းနေခဲ့ပါတယ်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကောင်းကင်ဘုံ ဝါးမြို့ခြင်း အဖိုးကြီးက ခဏအတွင်း သေဆုံးသွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုသို့ဆိုပါက

ကျန်ငါးဦးကိုလည်း အလျှင်အမြန်ရှာဖွေရန် လိုအပ်လာခဲ့ပါပြီ။

လင်းဖန်တစ်ယောက် စတင်ရှာဖွေလိုက်ချိန်မှာပင် သုံးဦး၏ အားနည်းလှသော အော်ရာတို့အား ခံစားလိုက်ရပါပြီ။ လင်းဖန်တစ်ယောက် ပျော်ရွှင်စွာ ဖြင့် ရှေ့တိုးလိုက်ပါတော့သည်။

"ဘိုးဘေးနတ်ဘုရားတွေ....ခင်ဗျားတို့ကဘယ်မှာလဲ....ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ်လာကယ်မယ်..."

လင်းဖန်က ပါးစပ်မှလည်း အော်ဟစ်လိုက်ပါသေးသည်။

အမှောင်ထုနယ်မြေတစ်ခု ဖြစ်နေခြင်းက ထိုသူတို့အား ရှာဖွေရန်ခက်ခဲနေခဲ့ပါတယ်။ သူ့အတွက် ရှာဖွေရန် မခက်ခဲလှသော်လည်း အချိန်မှီရှာဖွေရန်အတွက်တော့ ထိုသူတို့အား ဆွပေးခြင်းက ပိုကောင်းနိုင်သည် မဟုတ်လား။

ထိုအချိန်မှာပင် အဝေးတစ်နေရာရှိ အမှောင်ထုအတွင်းမှ သေးငယ်သော အလင်းစက်လေးတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

"ခွေးတိရိစ္ဆာန်ကောင်.....လူသားအရှင်သခင်....မင်းကိုငါသတ်မယ်....မင်းက စောင့်နေလိုက်.."

မိကျောင်းဘိုးဘေးကြီး၏ ဒေါသတကြီး ကြိုးဝါးသံက ထိုနေရာမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။ သူ၏ နာကျင်မှုတို့သည်ကား နှိုင်းဆ၍ပင် မရနိုင်ခဲ့ဘူးလေ။ သူက ထိုသို့ကြိုးဝါးလိုက်သော်လည်း အပြည့်အဝ ပြန်လည်ကောင်းမွန်ရန်မှာ နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်းခန့် ပြန်လည်အချိန်ယူရမည် ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ထားခဲ့ပါတယ်။

သူ၏နယ်မြေက လုံးဝပင် ပျက်ဆီးသွားခဲ့ပြီး ဤတစ်ကြိမ်သည်ကား ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုလူသားသခင်သည်ကား အသက်

ငယ်သော်လည်း ကောက်ကျစ်မှုတို့ ပြည့်နေခဲ့တယ်လေ။

မိကျောင်းဘိုးဘေးက သူ၏လက်ကျန်အသားစနှင့်အတူ စိတ်ဝိညာဉ်အား ဖြည်းညှင်းစွာ ရွှေ့လျားနေခဲ့ပြီး ထွက်သွားရန်ကြိုးစားနေခဲ့ပါတယ်။

"ဟင်..."

ထိုအချိန်မှာပင် သူ၏အနောက်မှ ထိတ်လန့်ဖွယ် အော်ရာတစ်ခုအား ခံစားလိုက်ရပါပြီ။

"မိကျောင်းကြီး..ဟ..ဟ...ကောင်းတယ်...နောက်ဆုံးတော့ ရှာတွေ့ပြီ...."

လင်းဖန်တစ်ယောက် ပထမဆုံးသော တစ်ယောက်အား ရှာတွေ့ခဲ့ပါပြီ။ ထိုအသားစလေးက သူ့အား ဒေါသဖြင့် ပြန်လည်မအော်ဟစ်ခဲ့ပါက သူ့ အနေဖြင့် အာရုံခံမိရန် မလွယ်ကူခဲ့ပါဘူး။

"လူသားအရှင်သခင်.."

မိကျောင်းဘိုးဘေး၏ ထိတ်လန့်စွာ ရေရွတ်သံက ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါပြီ။ သူက အဆုံးမဲ့သော အမှောင်ထုအတွင်း လင်းဖန်က သူ့အား ရှာဖွေနိုင် လိမ့်မည်ဟု ထင်မထားခဲ့ပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ သူ၏ အသက်ရှင်ရန် အခွင့်အရေးသည်ကား ဆုံးရှုံးခဲ့ပြီလား။

"လူသားအရှင်သခင်....ငါ...ငါက အသားစလေးအဖြစ်ဘဲ ကျန်တော့တာ လေ...မင်းက ငါ့ကိုလွှတ်ပေးလို့ မရဘူးလား.."

မိကျောင်းဘိုးဘေးကြီးက တောင်းပန်လာခဲ့ပါပြီ။ သူက လင်းဖန်အား ဒေါသတကြီးဖြင့် အော်ဟစ်မိသည်ကိုပင် နောင်တရနေခဲ့ပါတယ်။ သူက ဒေါသအား ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ပါက လွတ်မြောက်နိုင်သည် မဟုတ်လား။

"ဟီး..ဟီး...ခင်ဗျားက ဘယ်လိုထင်လဲ...."

လင်းဖန်တစ်ယောက် ရယ်မောကာဖြင့် ပြောလိုက်ပါသည်။

သို့သော်လည်း သူ၏ဆုံးရှုံးထားသည့် ရမှတ်တို့မှ ပထမဆုံးတွေ့ရှိမှုအား မည်သို့လွှတ်ပေးနိုင်မည်နည်း။

"ကျေးဇူးပြုပြီး..ငါ့ကိုလွှတ်ပေးပါ....ငါက မင်းကို တစ်သက်လုံး အကူအညီပေးသွားမယ်...မဟုတ်ဘူး...မင်းရဲ့ အစေခံအဖြစ် နေသွားမယ်..."

မိကျောင်းဘိုးဘေးက ထပ်မံတောင်းပန်လာခဲ့ပါသည်။ သူက မသေချင်သေးဘူးလေ။

လင်းဖန်က ပြုံးလျက်ဖြင့် ထိုအသားစလေးအား ကောက်ကိုင်လိုက်ပါသည်။

"ဟမ့်....ကျုပ်အတွက် ခင်ဗျားက တန်ဖိုးကြီးလွန်းတယ်...ဘယ်လိုလုပ်လွှတ်ပေးနိုင်မှာလဲ..."

လင်းဖန်က အေးစက်စွာဖြင့် ပြောလိုက်ပါတယ်။

ထိုအချိန်တွင်တော့ မိကျောင်းဘိုးဘေးတစ်ယောက် လင်းဖန်သည်ကား လွှတ်ပေးမည့် အရိပ်အယောင် မရှိတော့ကြောင်း နားလည်လိုက်ပါပြီ။

"လူသားအရှင်သခင် မင်း...မင်းက ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ သတ်လို့မရဘူး... ငါ..ငါက..."

မိကျောင်းဘိုးဘေးကြီး၏ စကားသံတို့က တစ်ဝက်တပျက်ဖြင့် ရပ်တန့်သွားခဲ့ပါပြီ။ လင်းဖန်က အချိန်မဆွဲရဲခဲ့ဘူးလေ။ ချက်ခြင်းဆိုသလိုပင် ဖျစ်ညစ်ကာ သတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

"ဒင်.....ဂုဏ်ယူပါတယ်....မိကျောင်းဘိုးဘေးအား သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါသည်...."

"ဒင်...ရမှတ်....+...."

လင်းဖန်တစ်ယောက် ဒေတာစနစ်မှ အချက်ပေးသံကို နားထောင်ရင်း ထိုအရာက အဆင့်တက်ရန် မလုံလောက်သေးကြောင်း နားလည်လိုက်ပါသည်။

"အာ..."

ထိုအချိန်မှာပင် လင်းဖန်တစ်ယောက် အဝေးတစ်နေရာဆီမှ လှုပ်ရှားမှု အချို့အား သတိထားလိုက်မိပါသည်။ သေချာစွာ ကြည့်လိုက်မိချိန်တွင် တော့ ထိုအရာသည်ကား အသားစနှစ်ခု ဖြစ်နေကြောင်း နားလည်လိုက်ပါတယ်။

ထိုနေရာတွင်တော့ အသားစလေးနှစ်ခုအတွင်းရှိ စိတ်ဝိညာဉ်တို့က ထွက်ပြေးရန် နည်းလမ်းတို့ကို တိုင်ပင်နေခဲ့ကြပါသည်။

"ရေနဂါးအဖိုးကြီး...မင်းက ငါ့ကို မြန်မြန်လွှတ်မြှောက်အောင် ကူညီပေး...ငါက လွတ်ပြီဆိုတာနဲ့ ငါတို့ရှေးခေတ်မျိုးနွယ်ရဲ့ နတ်ဆိုးနတ်ဘုရားအားလုံးကို ဒီလိုလွှတ်ပြီး ကယ်ခိုင်းလိုက်မယ်....."

မိုးခေါင်ခြင်းနတ်ဆိုးနတ်ဘုရားက ရေနဂါးဘိုးဘေးအား လှမ်းပြောလိုက်ပါသည်။ သူက ယနေ့အဖြစ်အပျက်အတွက် လက်မခံနိုင်ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ နောက်ဆုံးရလဒ်သည်ကား လက်မခံနိုင်စရာ ကောင်းနေခဲ့တယ်လေ။ သူက အားကောင်းလှသော အကာအကွယ်အား အသုံးပြုခဲ့သော်လည်း မခံနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

ထို့အပြင် ဘိုးဘေးနတ်ဘုရားတစ်ပါး၏ ခန္ဓာကိုယ် ဖောက်ခွဲမှုသည်ကား သူကိုယ်တိုင် မကြုံဖူးသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့ပြီး ယခုကဲ့သို့ စွမ်းအားကြီးမားနေမည်ဟု ထင်မထားခဲ့ဘူးလေ။

"ဟမ့်.....မိုးခေါင်ခြင်းနတ်ဆိုး...မင်းက ဒီကဘိုးဘေးကို အရင်

လွတ်မြောက်အောင် ကူညီပေး...ဒီဘိုးဘေးက မင်းကို ချက်ခြင်းလာပြန် ကယ်ပေးမယ်...."

ရေနဂါးဘိုးဘေးကလည်း သူလွတ်မြောက်ခြင်းကိုသာ ဦးစားပေးလိုခဲ့ပါတယ်။ အမှန်အတိုင်းပြောရမည်ဆိုပါက လင်းဖန်အား ကြောက်လန့်နေခဲ့ပြီလေ။

"ရေနဂါးအဖိုးကြီး.....မင်းရဲ့ အသက်စွမ်းအင်က တော်တော်အားနည်းနေပြီ....မင်းပြန်သက်သာဖို့ နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်းလောက် အချိန်ယူရသီးမှာလေ...ငါက ပြန်ရောက်သွားရင် နတ်ဆိုးနတ်ဘုရား အားလုံးကို လွှတ်လိုက်မယ်.....ဒါဆို အဲ့ဒီလူသားအရှင်သခင်က သေဆုံးဖို့ အချိန်ရောက်ပြီဘဲ မဟုတ်လား...."

"ဟီး...ဟီး..."

ထိုအချိန်မှာပင် သူတို့နှစ်ယောက်အနီးမှ အားရဝမ်းသာစွာ ရယ်မောသံကြီးအား ကြက်သီးထဖွယ် ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။ ထိုသူသည်ကား လင်းဖန်ဖြစ်နေခဲ့တယ်လေ။
